

Presentació

La Beatificació de les nostres Germanes Màrtirs és un esdeveniment important per a la Congregació, que no pot reduir-se a un homenatge, ni acabar amb el pelegrinatge a Roma.

El testimoni de les nostres Germanes, fidels a la seva vocació fins a la mort, és eloqüent per si mateix, però, sobretot, és exemple i estímul per a tots els que tracten de fer realitat en la vida de cada dia allò pel qual van morir.

Els màrtirs no necessiten la nostra glorificació. Déu els ha glorificat ja. El reconeixement oficial del seu martiri, més que un honor per a elles, és un do per a nosaltres. La seva Beatificació ens invita a donar gràcies a Déu que enforteix els febles i ens santifica per sobre de les nostres possibilitats.

La Comissió per a la Beatificació de les nostres Germanes Màrtirs va considerar important oferir aquest material perquè en prengueu coneixement i en feu difusió del testimoni de les nostres Germanes, primer entre nosaltres, i també perquè puguem treballar als col·legis i altres àmbits del nostre apostolat. Se us invita a una preparació, que desitgem sorgeixi del cor i ens porti a donar gràcies a Déu.

Aquest material, que s'ha preparat amb il·lusió i interès, pretén ser una ajuda per a qui en precisi. S'espera que totes engegueu la vostra originalitat i fem el que es pugui perquè la celebració d'aquest esdeveniment que ens afecta, sigui un moment de gràcia per a cadascuna en particular, per a la Congregació i per a tantes persones que es relacionen amb nosaltres.

Que les nostres Germanes Màrtirs intercedeixin per tots!

Barcelona, abril de 2007

PRIMÀRIA

EL JARDÍ DE L'ALEGRIA

Gna. Adela Poch

EL BALL DE LES FLORS

(Guia del o la catequista encarregada de nens/es de 7 a 8 anys)
(En memòria de les Germanes Màrtirs)

(Ell/la catequista procurarà vestir els nens de diferent manera segons la flor que representin i per endavant els haurà ensenyat un senzill ball amb música adequada. A continuació, o al mateix temps, es comptarà el conte del jardí de l'alegria).

➤➤ **En veu alta però molt suau...**

Una vegada era un jardí molt bonic. Hi havia margarides, roses, gardemia, violetes, roselles...

Era el jardí preferit de Jesús. Tots els dies, a l'hora del sol, les flors ballaven una dansa molt bonica, enllaçant les seves mans i movent les seves tiges. Era preciós veure-les tan contentes, de lluny se sentia una música suau que acompanyava la seva dansa.

Jesús, que estimava molt les flors, passejava cada dia pel jardí, mirava cadascuna i les cridava pel seu nom. Elles s'inclinaven per saludar-lo, i Jesús tenia una paraula d'afecte per a cadascuna.

Un dia que feia molt vent, una violeta molt fràgil va caure a terra trencada. Totes les flors ploraven desconsolades, però Jesús, en passar pel jardí, es va inclinar, va agafar la violeta amb afecte, li va donar un bes a la galta i la violeta va tornar a tenir vida... Es van posar totes molt contentes i van celebrar el retorn a la vida de la seva estimada violeta repetint el ball anterior.

Sempre que passa Jesús fa meravelles amb nosaltres i **sempre ens dona vida..**

A manera d'interiorització

De vegades, quan les persones són molt grans o estan malaltes, dóna la sensació que es trenca la tija de la vida i es diu que moren.

Heu vist alguna vegada: l'avi, una tia, algú de la família, una veïna, veritat que us han dit que havia mort?

En realitat, sembla que s'han mort, però Jesús és capaç de tornar-los la vida, però una vida molt millor, **al costat d'Ell. Al cel. Que bonic ha de ser el cel!** Veritat? Els que són allà ens miren amb afecte i es recorden de demanar-li a Jesús per nosaltres. S'ha d'estar tan bé al cel!!!

Us han parlat alguna vegada de Llätzer?

Era un amic de Jesús. D'aquests amics que s'estimen tant i que sempre voldries estar en la seva companyia, però una de les vegades que Jesús estava predicant i curant malalts com sempre, Llätzer va morir, i quan Jesús va anar com tantes vegades a visitar-lo, li van dir que ja l'havien enterrat. Llavors Jesús va manar que el traguessin del sepulcre i li va tornar la vida.

Quan es trenquen les flors es moren... i quan una persona es posa molt malalta, de vegades també es mor.

Jesús va dir en una ocasió: *“No temeu els que maten el cos, temeu més aviat els que poden matar l'ànima.”*

Veureu el que va ocórrer

I és que quan hi ha guerres i s'enfronten els homes entre ells mateixos, poden matar persones bones. Si són gaire bones, molt bones i volen molt a Jesús, i són fidels fins al final a l'amor que li han promès i les maten **són màrtirs**, perquè han vessat la seva sang pel seu amor.

(El o la catequista hauria d'explicar prèviament la situació històrica de l'any 1936 acomodant-la a la mentalitat d'aquests nens i fer-los'hi entendre el sacrifici de les nostres Germanes.)

> Explicació catequètica

Fa molts anys, el 1936, va haver-hi una gran persecució a l'Església, a moltes persones bones que estimaven molt Jesús. Van agafar set Germanes Dominiques de l'Anunciata, com les que coneixeu, que estimaven molt Jesús i se les van emportar a un lloc apartat. Com que no volien renunciar al seu amor per Ell, les van matar. Per això van ser **màrtirs**.

Es deien: **Ramona Fossas, Adelfa Soro, Teresa Prats, Otilia Alonso, Rosa Jutglar, Reginalda Picas i Ramona Perramón**. A veure si apreneu el seu nom.

A l'altar, a més de tenir la fotografia de les Germanes Màrtirs, s'haurà col·locat en la part frontal el nom de cadascuna en lletra molt gran, a fi que els nens puguin anar a copiar el que no recordin.

Es tracta ara de: dibuixar, pintar i escriure el nom de cada Germana.

Cadascú en un paper molt bonic, intentarà dibuixar el millor que sàpiga les set Germanes Màrtirs, tal com les imagina, amb una corona de flors en el cap i posant sota el seu nom. Després pintarà el full de vermell per demostrar que van donar la seva sang per Jesús. A continuació, cadascú pujarà a l'altar on són les Germanes Màrtirs i dipositarà al seu costat el dibuix, recitant una oració perquè elles ajudin tots els nen/es a mantenir l'amor a Jesús, o faran altres súpliques....

Cant final

EL TEU SOMRIURE

En cada planta i en cada flor,
El teu somriure
Jo veig Senyor (2)

I en la muntanya i en el bosc
I els ocells que tot cantant
Avui ens parlen del teu amor

I aquests camps de tants colors
M'estan dient que has sigut tu,
Qui els hi has donat uns vestits nous.

PERQUÈ SÓC CRISTIÀ.... VULL CONÈIXER I ESTIMAR MÉS JESÚS

Gna. Adela Poch

1. Ambientació

A la vida tots anem creixent: en anys, en cursos, en força...

També a la nostra vida cristiana hem de créixer i d'una forma proporcional, si no, ens quedarem petits... Hi ha nens que creixen molt en estatura i fins en ciència. Saben ja moltes coses. Però en coneixement i amor a Jesús continuen essent petits, com a nens de dos anys. Avui pregarem i demanarem que tots creixem en la fe com van fer els màrtirs al llarg de la seva vida.

Però encara que estiguem fets per créixer en la vida, d'alguna manera tot el que serem de grans ja ho som de petits, però en llavor. També els màrtirs, com la gent important, van ser petits un dia i en la seva infància ja hi havia aquesta ànsia de conèixer Jesús i estar al seu costat.

Símbol: A la sala hi ha uns pòsters de Jesús, P. Coll, Germanes Màrtirs, i nens. Es posa al centre un test amb terra i un munt de llavors en un sac per simbolitzar al llarg de la celebració que el que som de petits ho serem de grans i la vida es forja des dels nostres somnis.

Cantem: **ET SEGUIRÉ** "llavors" nº 5 / Ed. Brúixola 4

Vaig escoltar
Un bon dia allò que deies.
Em va agradar,
parlaves d'estimar.
Tu em dones llum,
la vida i l'esperança.
saps, bon Jesús?
jo sempre et seguiré.

Jo crec en tu
i vull dir-ho a tots els homes,
perquè l'amor,
el món canviarà.
Jo vull sembrar
pel món tots els meus somnis:
a casa, dins l'escola, a la ciutat.

2. Oració

Això et diem Jesús amic nostre.
Dóna'ns entusiasme per buscar la veritat on es trobi.
Dóna'ns resignació per acceptar les nostres limitacions.
Dóna'ns coratge per lluitar davant les dificultats.
Dóna'ns llum per descobrir-te com la Gran Veritat.
Dóna'ns valor per rebutjar la mediocritat.
Dóna'ns valentia per lluitar contra la nostra desgana i comoditat.
Això et demanem, JESÚS, AMIC NOSTRE.

3. Escoltant Jesús (Música de fons)

“Va baixar amb els seus pares a Natzaret i va viure dòcilment amb ells... Jesús creixia en saviesa, estatura i en gràcia davant Déu i dels homes” (Lc 2, 51s).

“Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando... A vosaltres us dic amics perquè tot el que he sentit del meu Pare us ho he donat a conèixer. No m'heu triat vosaltres a mi, sinó que jo us he triat a vosaltres” (Jn 15, 14-16).

Símbol: Un nen agafa un grapat de llavors del sac i les diposita sobre el pòster de Jesús simbolitzant aquesta llavor que Jesús fa créixer des de la seva infància i que es comunica a nosaltres perquè fem el mateix.

4. Escoltant el Pare Coll (Música de fons)

Recordo que m'agradava molt moure'm i com vaig créixer sa de cos i esperit, era molt eixerit i juganer, però la meva mare em va ensenyar molt aviat a obeir, encara que de vegades em costava perquè m'agradava jugar.

Van despuntar molt aviat en el meu interior els sentiments de pietat, que la meva mare es va encarregar de conrear...

De vegades es cansava de demanar-me que estigués tranquil i deixant-me per impossible alguna vegada va exclamar: "Fill meu, ¡tant de bo explotis d'amor de Déu!".

En els jocs infantils imitava les predicacions que escoltava a la Parròquia. I m'enfilava a la font de la plaça, prop de l'Església.

Quan tenia 6 anys vaig rebre el sagrament de la confirmació. Va ser a Ripoll, al Monestir de Santa Maria, i em van impressionar els religiosos que hi havien.

Als deu anys ja li vaig dir a la meva mare que volia ser sacerdot... I vaig anar al seminari...

Em va costar deixar la meva mare, però era més exigent la urgència d'arribar a ser sacerdot i ensenyar als nens el camí del cel...

L'amor a la Mare de Déu va suplir i va completar l'amor de mare... Li resava amb freqüència, sobretot el rosari...

Símbol: Un nen agafa unes quantes llavors i les tira damunt del pòster del Pare Coll.

Cant: Jesús és amb els meus amics. CD “llavors” Ed. Brúixola 4

1. Quan vaig amb els meus amics,
els amics del bon Jesús,
ell és a prop de nosaltres,
tant com jo i tant com tu.

**Jesús és sempre amb els meus amics,
en ses paraules Jesús hi és,
en el pa de festa, Jesús hi és.
Ell és amb nosaltres com si fos un més,
com tu i com jo, com si fos un més.**

2. Quan llegeixo la paraula,
La paraula de Jesús,
Ell és a prop de nosaltres.
Tant com jo i tant com tu.
3. Amb el pa i amb la festa,
pa i festa de Jesús,
ell és a prop de nosaltres.
Tant com jo i tant com tu.

5. Escoltant les Germanes Màrtirs

Quan anava al col·legi de les Carmelites de Ripoll, m'agradava anar a la Capella a resar i em vaig assabentar que deien que cridava l'atenció per la serietat, la pietat i l'aplicació. Dels meus pares vaig aprendre a resar i a ells devia la meva formació religiosa.

Vaig haver d'ajudar la meva mare en les feines de la casa i dels meus germans. En plena infància, va morir el meu pare.

Als 22 anys vaig ingressar en la Congregació de les Germanes Dominiques de l'Anunciata i recordo encara el que em va dir el sacerdot que em va acompanyar al convent, junt amb els meus familiars: “Procura no tacar mai el blanc saial dominicà, que amb l'ajuda de Déu, vestiràs, tret que arribi un dia en què sigui esquitxat amb gotes de sang” i jo li vaig contestar: “Mai he pensat que pugui ser màrtir, però tingui la seguretat que si em toca ser-ho, ho seré de bon grat amb l'ajuda de Déu”

Símbol: Un nen tira en el pòster de les màrtirs un grapat de llavors.

Mentre Cantem:

Jesús és veritat, camí, la llum que il·lumina el nostre destí.

6. Escoltem uns nens

Per a mi Jesús és l'amic que més m'estima. Gairebé tots els dies parlo amb ell i li conto les coses que em passen pel cap. Recordo que un dia plorava perquè m'havia barallat amb els meus amics i vaig sentir que Jesús em somreia...

Per a mi Jesús és com un Mestre. El que més m'agrada són les seves paràboles... Quines coses més boniques diu!... Llegeixo tots els dies una mica la Bíblia que em van regalar per a la 1a Comunió i cada dia m'agrada més (Maria 11 anys).

Perquè per a mi Jesús és un tipus gran, fenomenal... Quan salva a aquella dona que anaven a apedregar... ¡Jo! Quin tio!... És un tipus gran... (David 12 anys).

Símbol: Un nen tira un grapat de llavors sobre el pòster dels nens.

7. Peticions

Primer que tot s'invita els nens a què agafin algunes llavors de les que son damunt dels cartells per expressar que volen esforçar-se com els personatges de la nostra celebració.

- Per no haver conreat amb il·lusió la nostra fe en Tu: PERDONA'NS JESÚS.
- Per no posar interès a conèixer-te més i a llegir la teva Paraula: PERDONA'NS JESÚS
- Per estar distrets, enredant quan anem a l'església: PERDONA'NS JESÚS

Mentre es fan les peticions els nens van dipositant les llavors que han agafat en el test perquè creixin.

- Perquè t'estimem cada dia una mica més com les Germanes Màrtirs.
AUGMENTA'NS LA FE
- Perquè confiem en tu en les dificultats.
- Perquè com Tu anem creixent en saviesa i gràcia.
- Perquè arribem a ser vertaders amics teus.

8. Parenostre

9. Oració

Senyor et demano:
Energia per lluitar.
Grandesa per estimar tothom.
Sinceritat per ser lleial.
Decisió per viure amb il·lusió la meua vida cristiana.
Alegria per saber viure i Força per confessar la teua veritat.
Entusiasme per ser el teu apòstol i Amor per estimar-te amb lleialtat.
Tot això, Senyor, t'ho demano perquè t'estimo. Amen

10 Cant: Jesús és veritat, camí, la llum que il·lumina el nostre destí

ESSO

LA MARGARIDA DELS MEUS SOMNIS

Gna. Adela Poch

Guia o pinzellades orientatives
per al catequista.
(GERMANES MÀRTIRS)

1. COM SI JUGUÉSSIM

Començarem amb un joc. Tenim a les mans una margarida i aclucant els ulls pensem en el que desitjaríem aconseguir: una carrera, un premi, ser rica, casar-me amb... el que vulguis, i anem esfullant la margarida dels nostres somnis: sí... no... sí... no, i al final si surt el que volíem saltem d'alegria, però si no és així, tenim una petita decepció. Tot ha estat un joc, com la mateixa vida. Potser la margarida es va equivocar per aquesta vegada. Esperarem.

- En grup, comentem i analitzem els nostres somnis, el que voldríem aconseguir de debò per viure feliços en la vida.

Pensem. Tot requereix esforç, tenacitat, viure uns compromisos d'estudi, habilitat, constància, tornar i tornar a començar i no desanimar-se mai quan quelcom no surt a la mesura dels nostres desitjos, perquè els desitjos són efímers. No sabem mai si serà encertat el que jo vull aconseguir. S'encreuen per la ment i fins i tot per la vida persones distintes, probabilitats múltiples, i quan em sembla que allò és el meu, ja m'agrada una altra cosa.

- Cal saber triar. Aquest és el risc. Quan trio una cosa, en perdo una altra. Guanyo en el que trio i perdo de mi mateix/a moltes possibilitats a què he de renunciar. Això passa amb el mateix amor. Si tries una persona com l'ideal de la teva vida, renúncies a qualsevol altra.
- T'ha passat alguna vegada? Comentar en grup: Què t'ha ocorregut quan has aconseguit els vestits, afectes, regals, amistats, que volies?. Som molt vulnerables i hem de comptar amb l'equivocació. Si trio quelcom **per a tota la vida**, cal procurar que sigui el millor, allò que dura, allò del que no hauré de penedir-me.
- I què és el millor per a tu? Busqueu entre tots, quelcom que no defraudi, que encara que costi esforç, un no es penedeixi mai de l'elecció. Penseu en els valors que perduren fins al més enllà: el sacrifici, la generositat, l'entrega, quelcom que valgui la pena, el do de tu mateix/a als altres, el compartir, l'amor vertader, la cosa que si algun dia et mors, anirà amb tu, perquè la resta, les riqueses, el benestar, la comoditat... tot quedarà aquí. Mira:

Hi havia una vegada un jove que va saber triar...

Llegiu l'Evangeli del jove ric, **Mt 10, 17-22**, en grup. Es tracta de comentar les actituds d'aquest jove, la seva bona disposició per seguir Jesús i la seva poca generositat per seguir-lo. Per què? per què? **per què?...**

I ara, si us atreviu, entrevisteu alguna persona que segueix Jesús de prop, les seves

motivacions, dificultats, compromisos... i si estaria disposada a no continuar endavant, com el jove de l'Evangeli o si, al contrari, el seu lliurament és per a tota la vida. Per què? Treu alguna conclusió dels **per què**.

- **De vegades les margarides es tenyeixen de vermell.**

I és que quan Déu crida i algú s'ofereix a seguir-lo amb totes les seves conseqüències fins a la mort, de vegades Ell accedeix a aquest lliurament generós amb el martiri. **Sabeu que significa ser màrtir?**

- I el martiri va tacar de sang aquella margarida dels desitjos.

El catequista ha d'haver explicat amb anterioritat fil per randa el que significa ser màrtir i el cas de les nostres Germanes sacrificades per amor a Déu i en defensa de la fe.

Va ocórrer l'any 1936 en el transcurs de la Guerra Civil. Durant la persecució religiosa set Dominiques de l'Anunciata: **Gna. Ramona Fossas, Gna. Adelfa Soro, Gna. Teresa Prat, Gna. Otilia Alonso i Gna. Ramona Perramón**, van ser descobertes al pis del C/ Trafalgar de Barcelona, on vivien. El moment de la vacil·lació va arribar. Podien dir que no eren religioses i posar una excusa, però van decidir, animant-se les unes a les altres, continuar defensant la fe fins al final, sabent per endavant que les matarien com a tantes persones perseguides per la seva fe.

Van ser vilment maltractades i martiritzades. Dos d'elles van quedar malferides i van poder declarar com havia estat el cruent martiri. Van morir defensant la seva fe i besant la creu que portaven. Les Germanes **Reginalda Picas i Rosa Jutglar** del convent de Manresa van ser també horriblement assassinades, van patir de la mateixa manera un horrorós martiri físic i moral, amb tota mena de burles i vexacions, però van morir acceptant-ho amb una fidelitat molt gran a Déu.

➤➤➤➤➤➤

Reflexió orant...

Els màrtirs són llavor de nous cristians. A tots no se'ns demana el martiri, la cosa que se'ns demana és la fidelitat als principis rebuts, la fidelitat a l'amor de Déu promès en la confirmació, aquesta fidelitat del dia a dia...

I Déu, **va acollir les set palmes del martiri.** Les paraules de l'Evangeli **Mt 25: "Veniu, beneïdes del meu Pare"** ressonarien al cel i continuarien dient: perquè m'heu estimat fins a vessar la sang pel meu amor...

Avui, podem demanar-los que intercedeixin per nosaltres i ens concedeixin aquesta valentia de saber defensar la fe fins a les últimes conseqüències.

- La fidelitat a Jesús costa. Es llegeix en l'Evangeli:

- *No us aplegueu tresors a la terra, on els corcs i les arnes els fan malbé, i els lladres foraden i els roben. Més aviat, aplegueu-vos tresors al cel, on ni els corcs ni les arnes els fan malbé, i els lladres no foraden ni els roben. Perquè on hi ha el teu tresor, allí hi haurà també el teu cor (Mt 6, 19-21).*
- *Allò que vulgueu que us facin els homes, feu-ho primer vosaltres a ells.*
- *Doneu i se us donarà. Amb la mateixa mesura amb què mesuréssiu se us mesurarà (Mt 7, 2).*
- *I no tingueu por dels qui maten el cos però no poden matar l'ànima (Mt 10, 28).*

És difícil ser fidel a Déu, però és l'únic que produeix roses d'amor

Aquella margarida es va convertir en rosa de sang.

La festa de l'amor

Avui, podríem celebrar **la festa de l'amor**.

Ompliu la capella de roses o millor encara, segons el vostre enginy, prepareu uns símbols, palmes o emblemes amb el nom de cada Germana Màrtir. Envolteu amb elles l'altar, i d'una en una feu l'ofrena de les roses com a símbol de l'amor i fidelitat que van tenir davant el martiri.

Seria bo compondre un cant o una poesia com a final de la celebració per cantar-ho o recitar-la conjuntament. I acabar proposant un compromís que podeu portar escrit, per dipositar-ho als peus dels símbols i al costat de les roses ofertes.

Un compromís que sigui de fidelitat en les coses petites que es troben en la vida, així segellareu l'amor que teniu a Déu en aquest moment i el que voleu tenir durant tota la vida.

Cant al Pare Coll

1. Enmig de les misèries del nostre món
marcat per l'egoisme i la rutina,
els homes, delitosos, busquem una llum
capaç de retornar-nos nova dia.
2. Tu vas seguir Jesús, camí de veritat
posant la teva vida a les mans seves.
Fixant els ulls en Ell vas descobrir un estil
marcat pel nostre Pare Sant Domènec.
3. Després de moltes proves vas fer realitat
aquella nova idea que somiaves:
amb joia educar els joves i els infants
fundant una família de Germanes.
4. Estimació a Maria i a la veritat.
Donar a conèixer, amb força, la Paraula.
Estudi solidari i gran caritat.
Tu vas testimoniar entre nosaltres.
5. Anuncieu als homes i a la humanitat
la llavor de la fe, l'amor del Pare.
Viviu amb senzillesa i fraternitat.
Seguiu el meu esperit amb entusiasme!

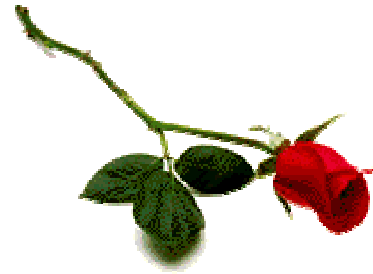
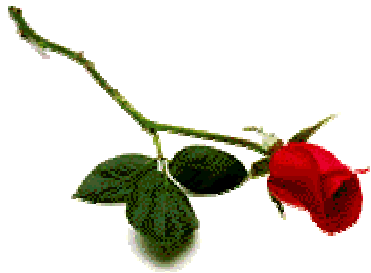
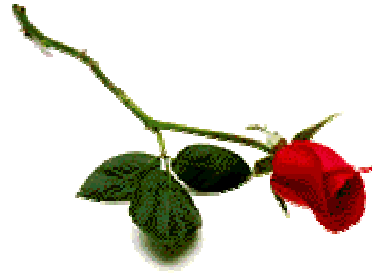
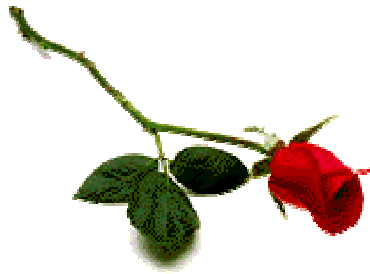
GRÀCIES, PARE COLL.

PERQUÈ ENCARA AVUI EL TEU TESTIMONI ENS ANIMA.

GRÀCIES, P. COLL.

PER ESDEVENIR LLUM PER A LA NOSTRA VIDA

3r, 4t d'ESO
Batxillerat

L'OLIMPIADA DE L'AMOR

Gna. Adela Poch

Pistes per a una possible catequesi amb motiu de les nostres GERMANES MÀRTIRS

Se'ns convoca per participar en l'Olimpiada de l'AMOR. Serà una mica difícil i compromesa. El que s'apunti ha d'entrenar-se durant molt temps, jo diria que tota la vida, perquè la data de mesurar la capacitat de cadascú encara no està fixada.

Tots podem i hauríem de participar. La paraula **AMOR** és seductora, però molt compromesa. Les bases són d'ordre transcendent, perquè l'amor de cadascú no es pot mesurar a simple vista. Serà Déu mateix qui ho mesurarà.

El que sí es requereix és un entrenament seriós, esforçat, de cada dia, com el dels atletes que es presenten a una competició i esperen guanyar un premi, però en aquest cas no hi haurà corona ni medalles, ni es pujarà a un podium perquè dues boniques senyoretetes t'entreguin un ram de flors. Es tracta d'un premi molt gran.

Les persones que s'apunten han de ser vertaders atletes. Han d'esforçar-se durant molt temps i no desanimar-se mai.

Interiorització

Carta als filipencs (3,13-14): *“Una cosa sola m'interessa, oblidant-me del que vaig deixar enrera, em llanço cap a endavant i corro cap a la meta, per guanyar el premi del cel, per al qual Déu em va cridar.”*

Es pot compartir la dificultat que s'experimenta per optar sempre pel millor.

Difícil? Sí, però hi ha persones que ho han aconseguit. No hi ha res impossible. Sempre es pot tornar a començar una vegada i una altra. Els més esforçats són els sants. En recordes algun?

Bases per poder començar des d'avui mateix: Tria un sol projecte:

- **D'amor:** *Estimeu els vostres enemics i doneu sense esperar res a canvi... Tracteu els altres com voldríeu que ells us tractessin a vosaltres” (Lc 6, 27 i 31).*
- **De perdó:** *“Perdoneu-vos quan algun tingui queixes contra un altre. El Senyor us ha perdonat, feu vosaltres el mateix” (Col 3,13).*
- **De generositat:** *“...revestiu-vos de sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de mansuetud, de paciència” (Col 3,12).*

- **De servei:** “El que vulgui ser gran que sigui el vostre servidor, i el que vulgui ser el primer que sigui l'esclau de tots” (Mc 10,43-44).

Aquestes bases entren en el programa de Jesús: Estimar, perdonar, ser misericordiosos amb tothom, donar-se als altres sense mesura. T'atreviries a triar-ne un d'aquests projectes tan sols per una setmana? Tots van com enllaçats: Si estimo una mica, perdonaré, intentaré ser generós, misericordiós, em lliuraré als altres....

Hi ha persones que estimen tant, tant, que arriben fins al **martiri**

Brainstorming o pluja d'idees

S'escriu a la pissarra la paraula **MARTIRI** I EN SILENCI:

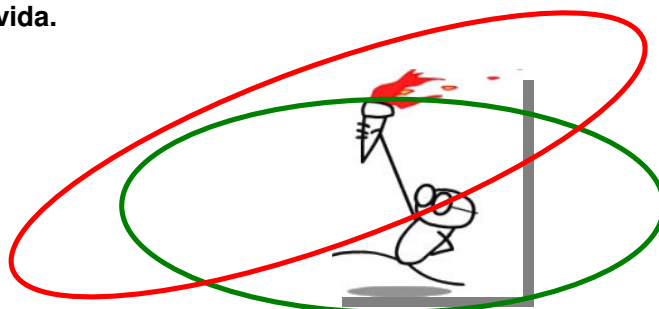
1r . D'un a un, surten i escriuen paraules sinònims de martiri.

2n. S'invita un altra vegada a sortir i ratllar una sola de les paraules que no s'avinguin a la proposta. No pot afegir-se res al que ha estat escrit o ratllat anteriorment.

3r. S'invita a sortir novament i subratllar les paraules que semblin més encertades. Una paraula pot tenir diversos subratllats depenent del judici dels altres.

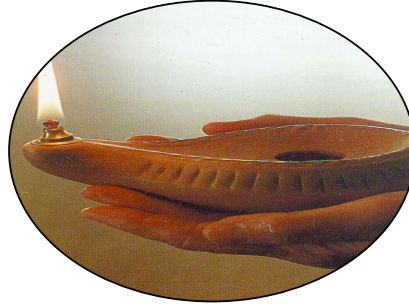
- **Compartir sentiments:** Quan m'han ratllat el que és meu o m'ho han subratllat, què he sentit?... Què penso ara?
- **Comentari de la paraula martiri** segons les paraules més subratllades.
- **Aportar una o diverses fotografies que facin referència al tema i escriure frases significatives en cadascuna.**
- **Coneixeu la vida d'algun màrtir?**
Expliqueu quelcom de la seva vida.

➤➤➤➤

Per a tots: La paràbola de les deu verges que van sortir a rebre a l'espòs. Deu eren nècies i deu prudents. I acaba així: “**Vetlleu**, perquè no sabeu el dia ni l'hora (Mt 25, 13)”.

Es tracta de vigilar i de tenir la llum sempre encesa

Treball per al catequista: L'explicació detallada del martiri de les set Dominiques de l'Anunciata que van donar la vida per defensar la seva fe i per l'amor tan gran que tenien a Déu. Especificar el que representa el martiri per a l'església i per a tots nosaltres.

A manera de record.- Les Germanes Dominiques de l'Anunciata que van segellar la seva fe amb el martiri ens donen exemple d'una entrega total a Déu i d'una generositat sense límits. Podien haver renunciat al seu lliurament i dir que no eren religioses, però la seva fe era tan gran i la seva llàntia es trobava tan vivament encesa que no van voler desapropitar la gràcia del martiri que se'ls ofería. Recorda-les:

Ramona Fossas, Adelfa Soro, Teresa Prats, Ramona Perramón, Otilia Alonso, Reginalda Picas i Rosa Jutglar

- Imaginarem que en processó les set Germanes Màrtirs han entrat al cel amb les seves llànties enceses i han rebut l'abraçada de Jesús i de tots els sants, especialment del P. Coll que les ha aclamat amb un goig indescriptible.

I nosaltres anem a rendir-los el nostre petit homenatge.

- Com podríem organitzar una solemnitat religiosa, però festiva, donant gràcies a Déu pel gran testimoni de fe d'aquestes Germanes?

Possibles pistes:

- Per exemple, presentar un **FORUM** per a alumnes, professors o pares en què a banda del o de la catequista, els grans podrien donar a conèixer el que és un **martiri**, la valentia per la defensa de la fe, la situació de persecució religiosa... i el nom d'aquestes Germanes Dominiques triades per ser màrtirs.
- Una altra pista podria ser, **organitzar una olimpíada** en què en cada curs es tracti del martiri des de distints aspectes i es doni a conèixer a les famílies aquestes Germanes Màrtirs.
- I una altra, parlar amb els periodistes, oferir un reportatge... etc.

A l'Església o capella: les Màrtirs podrien ser a l'altar i al costat d'elles les llànties enceses. No faltaran les roses vermelles símbol del martiri. Des del pati o més enllà, si és possible, organitzar una marxa cantant un cant al·lusiu i mostrant amb pancartes o banderins els noms de les **GERMANES MÀRTIRS**. Un grup de grans pot recórrer el poble o el pati amb la torxa de les olimpíades.

Entraran a l'església o capella presidides amb el ciri pasqual i tots els altres tindran les espelmes enceses. Les petites oferiran una rosa i altres, les palmes del martiri. Algunes posaran als peus de l'altar les set corones de llorer. Diversos/es nens/es recitaran les màximes triades anteriorment o alguna poesia... Es confeccionarà la celebració a gust dels catequistes i de les possibilitats que es tinguin.

Hi haurà peticions o pregàries d'acció de gràcies en honor de cadascuna de les Germanes sacrificades. Els cants seran adequats.

La continuació dependrà de si està prevista o no una Eucaristia, si en l'ofertori es presenten per grups: cintes, flors, estampes, eslògans...etc.

Ø Nota.- El o la catequista ho organitzarà tot i prescindirà de les pistes anteriors si en té altres de millors. Tot és només orientatiu. Que els cants siguin acuradament seleccionats.

Pot ser una festa religiosa, catequètica i festiva molt bonica per poder reflexionar, recordar i refermar-nos més en la nostra fe renovant les promeses de fidelitat promeses en el Baptisme.

Cant:

• **SOM TESTIMONIS** Kairoi

**SOM TESTIMONIS DE RESURRECCIÓ
ELS ULLS LA VEU
ELS GESTOS HAN DE DIR,
JESÚS ÉS VIU.**

Jesús és viu, és Senyor
per sempre ha vençut a la mort
la joia brolla dels cors.
hem d'anunciar-lo arreu.

Ja no hi fa estada la por,
segurs perquè Crist és present
que el somni del Regne Nou
avui es fa realitat.

Entorn la taula, Senyor
em dones el cos i la sang
i ens convides a ser
més solidaris i humans.

La nostra vida vol ser
un signe del Crist encarnat
el seu camí seguirem
essent dels més pobres germans.

Es pot acabar la celebració amb un cant al P. Coll

JOVES

EL FET DEL MARTIRI

Gna. Adela Poch

1. Ambientació

Al centre de la sala o a la Capella es poden col·locar petites llums o espelmes de color vermell. A la paret un cartell on s'hi visualitzi alguna d'aquestes paraules: "testimoni", "entrega", "fidelitat"...

Comencem la celebració cantant el cànon. "Veni Sancte Spíritus"

2. Introducció

"L'home no pot viure plenament si no hi ha quelcom capaç d'omplir el seu esperit fins el punt de desitjar morir per aquest motiu.

Jo no he pogut sentir mai admiració cap als màrtirs, sinó enveja. És més fàcil ple de fe morir, que exempt d'ella arrossegar-se per la vida" (Ortega i Gaset).

Aquesta celebració vol commemorar el **martiri** d'un gran nombre de persones que il·lusionades per l'evangeli van donar testimoni de la fe amb la seva vida.

Comencem amb uns minuts de silenci

3. Lectures

Les nostres Germanes podrien haver-se salvat... Com als màrtirs de la primitiva Església, les van seduir, les van sotmetre a pressions, les van amenaçar... Però elles, van preferir la mort a claudicar de la seva condició de religioses i trencar la fidelitat a Jesucrist. Realment van morir per Déu i per la seva fe en Ell.

Actes 7, 54-60 Martiri de S. Esteban.

4. Compartim la Paraula

Al final de la lectura Bíblica, i després de cada intervenció posterior de l'assemblea, es canta el cànon:

**Nada te turbe nada te espante
Quien a Dios tiene nada le falta.
Nada te turbe, nada te espante:
Sólo Dios basta.**

A la Bíblia que presideix la celebració s'hi han col·locat els retalls amb els textos bíblics, de tal manera que els joves poden acostar-se a la Bíblia i triar d'ella els trossos de paper. Al mateix temps que agafen un paper apaguen una de les espelmes. Només se'n deixarà una.

Diverses maneres de participar:

Comunicant la reflexió que has tingut:

- Fent ressò de les frases que t'han cridat l'atenció
- Comunicant alguna experiència vital que vagi en relació amb el tema.
- Les espelmes que envolten la Bíblia les van encenent les persones que participen.

5. Peticions

- La vida és un do que Déu ens ha fet perquè ho posem al servei dels altres. En aquesta donació quotidiana el patiment es farà present de diverses maneres. Ajuda'ns, Senyor, a saber acceptar els patiments igual que tu vas acceptar la creu per salvar-nos.
- El testimoni de les Germanes Màrtirs no ens ha deixat indiferents. Envia, Senyor, joves convençudes a la Congregació, perquè continuïn lliurant la vida pel bé dels altres i anunciïn la Bona Notícia a tot el món.
- Hi ha moltes persones que pateixen per causa de la seva fe. Demanem per a ells fortalesa i un convenciment més profund cada dia.
- Maria se'ns presenta com la dona que va saber acceptar els patiments de la vida i es caracteritza per la seva gran fidelitat al pla de Déu. Ajuda'ns, Mare, a viure totalment lliurats a la voluntat de Déu, estimant-lo amb totes les nostres forces.

6. Parenostre

Digues Pare,

si cada dia procures portar-te com a fill
i tractes als altres com a germans

Digues nostre,

si intentes aïllar-te del teu egoisme

Digues que ets al cel,

si tractes de veure més el que és espiritual
i no penses només en el que és material.

Digues santificat sigui el teu nom,

si procures estimar Déu amb tot el cor,
amb tota l'ànima i amb totes les forces.

Digues vingui a nosaltres el teu Regne,

si de debò Déu és el teu rei
i treballes perquè ell regni a tot arreu.

Digues faci's la teva voluntat,

si busques compartir amb els que no tenen
i amb els que pateixen.

Digues perdona les nostres ofenses,

si vols canviar i perdonar de cor.

Digues no ens deixis caure en la temptació,

si t'esforces a allunyar-te del mal.

Digues allibera'ns del mal,

si el teu compromís és pel bé.

I digues amén,

si prens seriosament l'aportació d'aquestes paraules.

7. Cant

ETS LA FOGUERA I EL BES

Ets la foguera el bes,
rosada, terratrèmol, la força del vent.
Silenci que m'envolta de dia i de nit.
Tu et fas present. (bis)

Cerco a les viles la pau i el descans.
Trobo en els homes la teva amistat.
Sento que parles en cada veí.
Menes les meves petjades vers tu,
la meva promesa avui cantaré.

Esborres la culpa, em dones alè.
Colze amb colze amb tu seguiré.
Sento que tu ets molt a prop.

Mentre treballo tu ets al costat,
Tant si descanso com si tiro endavant.
En les rialles i en moments de perill,
sento que tu ets molt a prop.

MÀRTIRS “GRUP FAMILIA DOMINICANA”

Introducció:

OBJECTIUS:

1. Presentar el radicalisme del lliurament de la seva vida i la seva fidelitat al seguiment de Jesús.
2. Els sentiments de l'amor i el perdó en situacions crítiques.
3. Amor a Jesucrist, als homes, a l'Església, i a la Congregació.
4. La seva profunda espiritualitat i confiança en el Pare.

METODOLOGIA

1. Presentació de l'esdeveniment històric a partir d'un text.
2. El professor convida als alumnes a fer una pluja d'idees sobre les paraules “martiri”, “màrtir”, testimoni”. En grups els alumnes posen en comú el seu significat. El professor resumeix les idees més importants.
3. Es tindrà a punt material per descobrir personalment i en grup, les característiques del màrtir cristià.
4. Prendre consciència de l'opció per Jesús, de l'estil de vida que comporta i de les actituds que exigeix dia a dia el seu seguiment.
5. La sessió l'acabarem amb una pregària.

DADES SOBRE EL PROCÉS DE BEATIFICACIÓ DEL GRUP DE MÀRTIRS DE LA FAMÍLIA DOMINICANA

La Causa sobre el martiri dels Servents de Déu Antero Mateu García i Companys, tots vinculats a la Família Dominicana, recull els testimonis referents al presumpte martiri dels servents de Déu, en la persecució religiosa a Barcelona, l'any 1936.

Els Servents de Déu són:

- Antero Mateu García, terciari dominic, laic, pare de vuit fills, ferroviari de professió.
- Miguel Peiró Victori, terciari dominic, laic, pare de família i empleat en una fàbrica tèxtil.
- Sor Josefa Sauleda Paulís, religiosa dominica del Monestir de Montsió , de Barcelona.
- Sor Carmen Zaragoza i sor María Rosa Androver Martí, religioses dominiques del beateri de Santa Caterina de Siena, de Barcelona.
- Gna. Ramona Fossas Romans, Gna. Adelfa Soro, Gna. Teresa Prat Martí, Gna. Otilia Alonso González i Gna. Ramona Perramón Vila, religioses dominiques de l'Anunciata, de Barcelona.
- Gnes. Reginalda Picas Planes i Rosa Jutglar Gallart, religioses dominiques de l'Anunciata, de Manresa.

La solemne sessió de clausura del Procés es va celebrar a la Capella del palau Episcopal de Barcelona el 26 de febrer de 1963, quedant recollit tot el material de declaracions i informes en dos volums.

Al desembre de 2003 els Consultors Teòlegs van donar el seu vot favorable sobre el martiri dels dotze Dominics integrats en el grup. La Causa de Beatificació quedà introduïda a Roma el 28 de setembre de 1992.

Fet històric: El cop militar de juliol de 1936, que va desembocar en una guerra civil que ningú no volia. Van entrar en acció les masses populars, i van proliferar els abusos i excessos que la història no pot menys que reconèixer. Part d'aquesta història va ser la persecució religiosa.

Segons les investigacions realitzades, a Catalunya van ser assassinats 1451 sacerdots i 896 membres d'ordes religiosos. El percentatge més elevat correspon a la Diòcesi de Lleida.

La propaganda denigrant contra tot el que era catòlic, emparada per la llibertat d'expressió, protegida sovint des de les altes esferes, va facilitar la divulgació de les calúmnies més inconcebibles i irreverents, que no respectaven ni persones, ni creences. L'element d'especial pes va ser la política religiosa de la República, la legislació de la qual, adversa a l'Església, va envalentir els ànims i va agreujar la situació.

Els executors directes del martiri dels Servents de Déu van ser en la seva major part les patrulles de control, i els grups incontrolats, d'alguna manera dirigits des de dalt. Els primers objectius eren sempre els sacerdots i persones religioses, inclosos els laics, junt amb els temples i edificis religiosos, que en moltes ocasions van acabar destruïts per les flames, després de profanar imatges i objectes religiosos.

Per part de les víctimes, es constata que va haver-hi una generosa acceptació del sacrifici per la fe. La norma comuna va ser perdonar com Jesús en la Creu. Es van donar manifestacions d'excepteional grau heroic de fortaleza i caritat davant el martiri i tots van brillar per la serenitat amb què ho van acceptar.

MATERIALS DE TREBALL

1. TEXTOS MARTIRIALS DELS PRIMERS SEGLES DE L'ESGLÉSIA

“Jo escric a totes les Esglésies fent-los avinent el fet que, a mi, no em costarà gens morir per amor de Déu, però sou vosaltres els qui no heu de posar-m’hi obstacles. Us prego que no em tingueu una benvolença inoportuna.

Permeteu-me ser past de les feres les quals em possibilitaran arribar a Déu. Sóc blat de Déu. em moldran les dents de les feres i seré un pa blanquíssim per a Crist. Supliqueu-li per mi”.

Carta de Sant Ignasi als Romans, camí del martiri

“Per fer callar els rumors sobre l'incendi de Roma, Neró va assenyalar com a culpables a uns individus odiosos per les seves abominacions, als quals el poble anomena cristians. Aquest nom li ve de Christos, condemnat al suplici pel procurador Ponç Pilat, durant el regnat de Tiberi.

Primer van ser detinguts els que confessaven la seva fe, després, per iniciació seva, van ser molts d’altres acusats, no tant d’haver incendiat la ciutat quant d’odi contra el gènere humà”.

Tàcit

“Esteve, ple d'Esperit Sant, va fixar la mirada al cel, va veure la glòria de Déu i a Jesús a la dreta de Déu. Fent un fort crit, tots a una, es van abalancar sobre ell, el van empènyer fora de la ciutat i es van posar a apedregar-lo. Esteve repetia aquesta invocació: “Senyor Jesús, rep el meu esperit”. Després, caient de genolls, va llançar un crit: Senyor, no els tinguis en compte aquest pecat. I amb aquestes paraules va expirar” (Actes 7, 55-60).

2. TEXTOS MARTIRIALS DEL SEGLE XX

“He estat freqüentment amenaçat a mort. He de dir com a cristià que no crec en la mort sense resurrecció: si em maten, ressuscitaré al poble salvadorenc. Ho dic amb la més gran humilitat.

Com a Pastor estic obligat per mandat diví a donar la vida pels qui estimo, que són tots els salvadorencs, fins i tot per aquells que vagin a assassinar-me. Si s’arribessin a complir les amenaces, ja des d’ara ofereixo a Déu la meva sang per la redempció i resurrecció de El Salvador.

El martiri és una gràcia de Déu que no crec merèixer. Però si Déu accepta el sacrifici de la meva vida, que la meva sang sigui llavor de llibertat i senyal que l'esperança aviat serà una realitat. La meva mort, si és acceptada per Déu, sigui per l'alliberament del meu poble i com un testimoni d'esperança en el futur. Si arriben a matar-me perdono i beneixo els que ho facin.

¡Tant de bo!, així es convencessin que perden el seu temps, un bisbe morirà, però l'Església de Déu, que és el poble, no morirà mai”.

A causa de la meva consagració a la lluita de la llibertat de la meva gent, he conegut dies plàcids durant aquests últims anys

Oscar Romero

- He estat empresonat a Alabama i a Geòrgia 12 vegades.
- Dos cops han llançat bombes contra casa meva.
- Gairebé o passa dia sense que no rebem amenaces de mort.
- He estat víctima d'un apunyalament gairebé fatal.

He de confessar que de vegades he tingut la impressió que no podia suportar per més temps un farcell tan pesat, i m'he sentit temptat de retirar-me a una vida més tranquil·la i serena. Però cada cop que m'assaltava aquella temptació, quelcom enfortia la meva decisió. Ara sí que puc dir que la càrrega del Mestre (Jesús) és lleugera, perquè nosaltres acceptem el jou”

Martí Luter King

“Alemanya envaeix Polònia durant la Segona Guerra mundial. Imposa el seu règim. Molts milers de persones són empresonades, entre ells el Pare Maximilià Kolbe. És deixat lliure momentàniament. Novament és arrestat el 1941 i portat a un camp de concentració.

Un grup de presos s'ha escapat. Els altres saben el que els passarà: seran delmats. De cada deu presos un serà condemnat a morir de fam.

Tots els presos estan alineats davant els barracons. El cap del Camp de Concentració, Fritsch, va assenyalant els que aniran al barracó de la fam. N'assenyala un, aquest crida: «Ja no veuré més la meva pobra dona i els meus fills». Llavors el P. Kolbe s'avança i s'ofereix al seu lloc: «Sóc sacerdot catòlic. Desitjo posar-me el lloc d'aquest presoner que té dona i fills». Tot el camp restà en silenci: presoners i carcellers. Incomprensible. Fritsch decideix: Vés amb ells.

En el barracó de la mort ajuda a morir als seus companys. Davant la resistència del P. Kolbe els alemanys l'injecten. El P. Kolbe mor”.

Text sobre la mort de Maximiliano Kolbe

3. TESTIMONIS DELS NOSTRES MÀRTIRS DE L'ANY 1936

UN AMOR QUE ES VA FER ENTREGA TOTAL

Les nostres set Germanes van trobar el martiri a trets per l'única raó de ser RELIGIOSES. Elles no van voler negar la seva condició i van acceptar ser conduïdes a la mort amb oracions als seus llavis i somriures als seus rostres.

Els fets es van desenvolupar amb tan increïble rapidesa que no van donar temps a la mediació d'altres persones.

Es van mantenir fermes donant mostres de valor i d'una fe indestructible.

Cinc van ser sacrificades a Vallvidrera, prop del Tibidabo, a Barcelona, i dues a Castellgalí, prop de Manresa, les restes dels quals, en l'actualitat, es troben a l'església de la nostra casa de Manresa .

“Confiaa plenament en el poder de l'oració dels nens i els ensenyava a resar per les necessitats de l'Església perseguida” (Gna. Rosa)

“Cal resar perquè si arribés el cas de morir per Crist, estiguem preparades per donar la vida per la Religió de Jesucrist”

“Mai no he pensat que pugui ser màrtir, però si em toca ser-ho ho serè de bon grat amb l'auxili de Déu” (Gna. Fossas) La Gna. Fossas va ser la primera a donar la seva vida per Jesucrist en aquell 27 de juliol de 1936.

Quan la família va convidar la Germana a tornar a casa, tement el pitjor, ella els va contestar que no, que si Déu la destinava al martiri, ho acceptava gustosament (Gna. Soro).

En el primer registre que van tenir a la casa del carrer Trafalgar, van poder adonar-se de l'«odi a la fe» que movia els milicians, i com ho demostraven maltractant els objectes religiosos.

El punt central que, en matèria de fe, destaca en el sacrifici de les nostres Germanes va ser la mútua permanència en la fidelitat fins a la mort en la defensa de la seva vida consagrada. No es van espantar ni davant promeses ni davant amenaces, malgrat la pressió que van patir durant hores. Van comprendre el valor del seu testimoni i van ser fidels fins al final.

Conscients de l'amor en la caritat que les unia a Crist a través del compromís davant l'Església, tot ho van sacrificar tot per mantenir-lo íntegre. Amor a Déu per sobre de tot. Amor al proïsme que es va destacar en la reacció de pau i de perdó que van adoptar amb els botxins.

Tenim a més a més l'eloqüent testimoni que van deixar les dues malferides, durant les hores que van poder sobreviure. La virtut de la fortalesa va quedar de manifest en el calvari de les hores que van precedir la seva mort deixant clar a quina alçada havien arribat i com van defensar la seva vida religiosa.

El testimoni oral de la Gna. Perramón va impressionar als qui la van sentir i les seves paraules en les últimes hores constitueixen el testimoni més contundent del martiri del grup.

TREBALL EN GRUP

I. PER ALS TEXTOS DELS PRIMERS MÀRTIRS DE L'ESGLÉSIA

Esteve i Ignasi estaven convençuts del que eren, deien i feien. No necessitaven dir massa coses, les vivien. Per la seva manera de parlar, pels seus escrits, descobrirem el que va ser fonamental per a ells.

- Per què aquells cristians comunicaven als altres la seva fe?
- Us interpel·len aquests escrits?
- Assenyalar les frases i les paraules que més us hagin cridat l'atenció.
- Ells van estar disposats a donar la vida per Jesús. Per qui donaries tu la vida?

II. PER ALS TEXTOS DELS MÀRTIRS DEL SEGLE XX

La història de l'Església és història de salvació, i arrenca del sacrifici de Jesús en la creu i

es va escrivint amb la sang dels màrtirs (Luter King, Oscar Romero, Kolbe) vessada per Déu i pels homes.

- com s'assemblen aquests testimonis amb els dels primers cristians? En què?
- Quines actituds descobreixes en cadascun d'ells?
- Elabora el decàleg del màrtir.

III. PER ALS TEXTOS DELS MÀRTIRS DE L'ANY 1936

La Congregació de Dominiques de l'Anunciata recorda i celebra l'entrega generosa de les nostres Germanes Màrtirs i el grup de màrtirs de la família dominicana.

- D'on treien forces per suportar i vèncer tantes dificultats, temptacions i patiments?
- Quins esdeveniments ens narren els escrits?
- Assenyala frases i paraules que t'hagin cridat l'atenció.
- Perceps el pas de Déu en la seva història i en els esdeveniments que es van viure?
- Quina descripció faries d'un cristià convençut? Fins on estaries disposat en el seguiment de Jesús?

PER PREGAR

Procurarem acabar la nostra trobada en ambient d'oració a partir d'una ambientació, un text evangèlic, un moment de silenci meditatiu i una oració recitada en comú. (Segons el temps de què es disposi es pot haver preparat, abans de començar, una carta a Jesús amb el títol "Senyor, com seguir-te?" que es pot llegir espontàniament després de la lectura del text evangèlic).

Possibles textos evangèlics:

- Mt 4, 18-22 Primers deixebles
- Mt 5, 11-12 Benaurats els perseguits per la meva causa
- Mt 5, 43-48 Ser sal i llum de la terra
- Mt 5, 11-12 Amor als enemics
- Mt 7, 24-29 La casa edificada sobre roca
- Mt 10, 16-25 Anunci de les persecucions dels deixebles
- Mt 10, 26-31 No els tingueu por
- Mt 10, 32-33 Estar de part de Crist
- Mt 10, 34-39 El que conservi la seva vida la perdrà
- Mt 12, 46-50 Mare i germans de Jesús
- Mt 13, 54-58 Jesús menysprea al seu poble
- Mt 14, 1-12 Mort de Joan el Baptista

Possibles oracions:

Acull, Senyor

Acull, Senyor, les nostres pors
i transforma-les en confiança.
Atén els nostres patiments
transforma'ls en creixement.
Escolta els nostres silencis
i transforma'ls en adoració.
Admet les nostres crisis
transforma-les en maduresa.
Accepta les nostres llàgrimes
i transforma-les en pregàries.
Rep la nostra decepció
i transforma-la en fe.
Comprèn la nostra soledat
i transforma-la en contemplació.
Sent les nostres amargors
i transforma-les en pau interior.
Escolta les nostres esperes
i transforma-les en esperança.
Detén la nostra mort, Senyor,
i transforma-la en resurrecció.

En l'angoixa elevo a Tu el meu clam

Inclina la teva oïda, Senyor, i respon-me.
perquè sóc un pobre desgraciat.
Custodia'm, perquè et sóc fidel.
Salva el teu servent, Senyor,
que espera en Tu.
Tingues compassió de mi, Senyor
que clamo a Tu dia i nit.
Alegra l'ànima del teu servent
perquè a Tu, Senyor, elevo la meva ànima.
Tu ets bo, Senyor, i perdones,
ets ric en misericòrdia
amb els qui t'invocuen.
Inclina la teva oïda, Senyor, a la meva oració
i atén a la veu de la meva súplica.
El dia d'angoixa elevo a Tu el meu clam,
i Tu m'escoltes.

ADULTS

TESTIMONIS DE CRIST RESSUSCITAT

- 0. Ambientació**
- 1. Cant d'entrada**
- 2. Monició d'entrada**
- 3. Salutació**
- 4. Oració**
- 5. Lectura**
- 6. Signe**
- 7. Peticions**
- 8. Oració (Tots junts)**
- 9. Cant**

1. Ambientació

Rètol a la paret: **TESTIMONIS DE LA FE**

Creu blanca d'una banda i per l'altre amb la imatge de Crist Ressuscitat.
Apareix tot en penombra excepte la creu. Es preparen trossos de cartolina vermella en forma de gotes de sang segons el nombre de màrtirs, cadascuna d'elles portarà escrit el nom d'una màrtir.

2. Cant d'entrada

GRÀCIES PEL TEU DO

No ets tu qui escull el venir amb mi
sóc jo qui et crido pel teu nom.
per tal que donis fruit ben abundós
i un fruit que duri malgrat tot.
Si vols venir darrera meu
fes la renúncia als diners,
dóna el que tens als qui no tenen res
deixa el teu jo i pren-te la creu.

**SENYOR JESÚS
QUE CONFIES EN MI
I M'ENVIES COM LLAVOR ENMIG DEL MÓN
GRÀCIES PEL TEU DO
GRÀCIES SENYOR.**

Vés i predica arreu del món
amb les paraules i l'obrar
la Bona Nova que és servei i amor
no tinguis por que sóc amb tu.
Jo t'he escollit com sal i llum
perquè tothom em vegi en tu
i en doni glòria al Pare Déu
que es manifesta als més petits.

No val per el Regne de Déu
aquell qui es posa a caminar
i encara mira al darrera seu
no es pot servir a dos senyors.
Tingues confiança en Déu i en mi
La meva gràcia et bastarà
que quan ets feble és quan ets més fort
portes la gràcia en gots de fang.

3. Monició d'entrada

De què li serveix a un, germans meus, dir que té fe, si no té obres? La fe sense obres és morta, així també les obres sense la confessió de la seva fe no poden arribar a la categoria de testimoni cristià de vida. El testimoni de vida que podem donar a favor de Crist es realitza en les múltiples decisions que se'ns presenten en el nostre món.

Sobre totes les modalitats del testimoni cristià destaca el patir persecució per amor a Crist. Els màrtirs són per antonomàsia els testimonis de la fe, els que posen en obra el seu oferiment sincer a Déu. El 1936, van ser milers de religiosos, sacerdots i seglars que van vessar la seva sang innocent només pel fet de ser cristians i pel seu únic ideal: l'amor a Crist.

4. Salutació del que presideix

Qui lliura la seva vida per amor, la guanya per a sempre, diu el Senyor. Germans, comencem aquesta celebració en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

Oració

Pres. Qui és aquest que ve recent al capvespre cobert amb la seva sang com a baró que trepitja els raïms?

Tots *Aquest és Crist el Senyor, convocat a la mort, glorificat en la resurrecció.*

P. Qui és aquest que torna gloriós i malferit i, a preu de la seva mort, compra la pau i lliura els captius?

T. *Aquest és Crist el Senyor...*

P. Es va adormir amb els morts i reina entre els vius, no el va vèncer la fossa, perquè el Senyor va sostenir el seu elegit.

T. *Aquest és Crist....*

P. Anuncieu als pobles què heu vist i sentit, aclameu el que ve com la pau, sota un clam d'oliveres.

T. *Aquest és Crist...*

S. Tu no ets Senyor, un Déu de morts. Tu ets un Déu de vida i de vius. Tu vols que visquem i no ens deixaràs en la mort, igual que no vas deixar en la mort del teu Fill Jesús ni els que el van seguir en la creu. Posa en nosaltres per intercessió de les nostres Germanes Màrtirs i el grup de Família Dominicana, que es van mantenir fidels fins a la mort, constància en la fe i fortalesa en la debilitat a exemple d'ells, i desigs de vida i de futur, perquè caminem vers Tu. T'ho demanem per Jesucrist.

6. Lectura

Rm 8, 35.37-39
Mt 10, 17 s

. Signe

S'hauran assignat els noms de les màrtirs. Quan siguin anomenades sortiran a recollir les gotes de sang amb el nom de cadascuna de les Germanes i les col·locaran en la creu. Es posarà la música de la cançó del Testimoni i s'anirà cantant "Nada te turbe...", fent una mica de silenci.

8. Peticions i acció de gràcies

9. Oració

Senyor, recorda't dels teus fills, que avui reunits ens prostrem davant teu.
Conserva sòlida la nostra fe, mantén ferma la nostra esperança
i augmenta la nostra caritat.

Et presentem tot el gènere humà
Condueix-lo a l'únic i vertader salvador, Crist Jesús.
Concedeix a tot el món la pau en la veritat,
en la justícia, en la llibertat i en l'amor.

I fes que tota l'Església
pugui elevar al Déu de les misericòrdies
un himne de lloança,
d'agraïment i d'alegria,
perquè grans coses ha obrat el Senyor
pels seus servents els màrtirs. Amén

VIGILIES
DE PREGÀRIA

SET MÀRTIRS DOMINIQUES DE L'ANUNCIATA

1. Ambientació

En aquesta vigília celebrarem el martiri de les nostres Germanes, ocorregut l'any 1936. Anem a celebrar-ho en un ambient d'oració intentant que la nostra fe es faci més forta i convençuda.

Morir mai és fàcil, el mateix avui que ahir, però si a més a més ets jove, segurament tens el cap ple de projectes, com els va poder ocórrer a les nostres Germanes...

Per a elles, com per a tots els màrtirs de la fe, fer la voluntat de Déu era morir per Crist.

En realitat ens estan fent una pregunta: ¿val la pena viure i morir per Crist?

I. ELS MÀRTIRS ENS INTERPEL·LEN

1. Pregó: Himne a les màrtirs

2. Cant:

3. Lectura: 2 Col, 1, 3-5

4. Festa de la vida: Els màrtirs ens interpel·len

Col·labora: 1-5 màrtirs, 1-5 joves, jove A

Material necessari: Cartells, espelmes, ciri, textos repartits.

Comença la celebració amb molt poca llum, els 5 joves estan repartits per la capella. Els 5 màrtirs estan al darrere, amb cinc espelmes apagades, que encendran del ciri encès que hi ha al davant, i el Jove A, amb un megàfon va canviant de lloc cada cop que parla, com despistant.

Introducció

Benvolguts joves, estem units aquesta nit, entorn del ciri que significa la vida de Crist i volem celebrar la vida de les nostres Germanes Màrtirs, que van ser testimonis, donant la vida per Crist. Que la llum d'aquestes màrtirs ens guii pel camí de la vida, ens il·lumini el fer de cada dia i que el seu raig de llum no quedi apagat per la nostra resposta tènue, insegura, indiferent, de mitges tintes...

JOVE A: Però, ¿qui sou vosaltres les màrtirs?

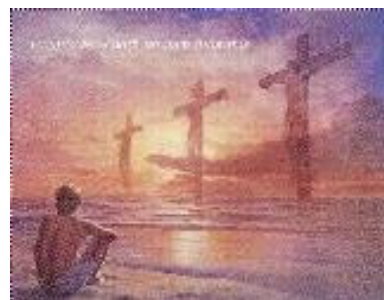
MÀRTIR 1: - Jo sóc una Germana jove, que tenia una gran il·lusió d'oferir la meua vida al servei dels necessitats, però Déu em va donar la força per comprendre que val la pena donar la vida per Crist, camí, veritat i vida.

JOVE 1: Amb un rètol que diu: **RIQUESA** s'acosta a l'altar i dirigint-se a tots, diu:

- Jo sóc la riquesa, el que val a la vida és tenir coses, com més en tens, millor ho passaràs, això que tu dius no és vida, tia! Jo et faré viure la vida, et donaré tot el que necessitis per gaudir dia i nit.
- JOVE A: - De debò riquesa, ¿tu ets la vertadera vida? ¿Us sembla joves que aquesta és la nostra millor aspiració en la vida?
- TOTS: ELS DINERS SÓN PER A MOLTES PERSONES LA VIDA, EL SEU DÉU, LA FITA DEL SEU TREBALL.
- JOVE A: Llavors digues-nos, ¿tenir moltes coses i ser ric és el més important de la nostra vida?
- MÀRTIRS 1: Avancen dues persones amb el cartell que diu **POBRESA** i amb l'espelma encesa del ciri, que la deixa sobre l'altar, i diu el següent, mentre el jove 1 trenca el seu cartell.
- No, no són els diners el que és important en la vida, si vols ser feliç. ¿Saps què ens va dir Jesús?: Ven el que tens i dóna--ho als pobres, després vine i segueix-me, perquè difícilment entraran al cel els qui viuen aferrats a les riqueses. Sí, amics, la vertadera riquesa és Crist, si voleu ser feliços, seguiu-lo fins al final...
- JOVE 2: Amb un rètol que diu **LLIBERTAT**, s'acosta a l'altar, l'ensenya i diu:
- Mireu-me tots, jo sé el que és la vida. Jo només segueixo una regla: no fer cas a ningú, ni a casa, ni al col·legi o al treball, ja sóc gran i faig el que em dóna la gana. Amb mi sereu sempre lliures, seguint els vostres gustos, modes, normes, que ningú us imposi res. Això és vida!...
- JOVE A: ¿Serà de debò, la llibertat el més necessari en la vida!...
- TOTS: **TAMBÉ HI HA MOLTA GENT QUE PENSA QUE LA LLIBERTAT ÉS EL MÉS IMPORTANT EN LA VIDA.**
- JOVEN A: Digues-nos, llavors, si fer el que a un li dona la en gana, és de debò la vida.
- MÀRTIRS 2: Avancen dues persones amb el cartell que diu **ESTIMA I FES EL QUE VULGUIS** i amb l'espelma encesa del ciri, que es deixa a l'altar. Mentrestant, el jove 2 trenca el seu cartell, i diu el següent:
- No amics, les ganes de fer tot el que a un li passa pel cap, això no proporciona felicitat en la vida. Recordo que abans de morir totes ens esforçàvem a fer la voluntat de les altres Germanes. Llibertat és triar el millor per als altres.
- JOVE 3: S'acosta amb un rètol que diu **GUERRA** cap a l'altar i mirant a tots diu:
- Mireu-me a mi, viure la vida és dominar el món, perquè jo sóc la guerra, ningú es ficarà amb tu, tindràs sempre les de guanyar, podràs fer tot el que vulguis, perquè tots et tindran por.
- JOVE A: Amics, és veritat que la guerra ens donarà tranquil·litat, que solucionarem els problemes dels qui ens molesten. ¿Això ens donarà la felicitat? ¿Pot ser real, això?
- TOTS: **LA GUERRA DE VEGADES PROMET PAU, PERO SEMPRE PORTA LA MORT.**
- JOVE A: Vosaltres, les màrtirs, digueu-nos, ¿pot la guerra donar tranquil·litat?

- MÀRTIRS 3:** Avancen dues persones amb un cartell que diu: **PAU**. I amb l'espelma, que deixa a l'altar, diu el que segueix mentre el jove 3 trenca el seu cartell.
- No, apreciats joves, vosaltres sou el futur, teniu a les vostres mans la possibilitat de fer un món millor, i la guerra no és el camí.
- JOVE 4:** S'acosta amb un rètol que posa **PLAER**, des de l'altar l'ensenyà i diu:
Jo sóc la vida, el plaer, gaudiu tot el que pugueu, feu el que és més fàcil, no perdeu les ocasions, la vida són dos dies...
- JOVE A:** Sí, la vida ens dona les seves alegries, ¿per què no gaudir-ne?
- TOTS:** **ÉS VERITAT, MOLTS DIUEN ¡SI NO FEM MAL A NINGÚ!**
- JOVE A:** Digueu-nos vosaltres màrtirs, ¿per què no gaudir dels plaers de la vida?
- MÀRTIRS 4:** Com les anteriors deixa l'espelma a l'altar i diu, mentre el jove 4 estripa el cartell.
- Amics, molts cops es confon l'amor i pensant estimar tothom ens estimem a nosaltres mateixos. Jesús ens diu: "Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat". A vegades és necessari estimar fins a donar la vida.
- JOVE 5** S'acosta amb el rètol **EGOISME**, l'ensenyà i diu:
- Jo sóc l'egoisme. Si voleu viure de debò, mireu per vosaltres mateixos. ¿Per què preocupar-se dels altres? Heu de viure la vostra vida, doncs si et poses a mirar als altres mai no seràs res, no et deixaran en pau. El meu lema és: "que se salvi qui pugui".
- JOVE A** És veritat que ningú pot viure per nosaltres, hem de viure la nostra vida i els altres que s'panyin.
- TOTS:** **N'HI HA MOLTS QUE EN LA SEVA VIDA NO COMPUTEN AMB ELS ALTRES.**
- JOVE A** Llavors digueu-nos: ¿És veritat que no cal tenir en compte els altres?
- MÀRTIRS 5** Avancen dues persones amb el cartell **SOLIDARITAT**. Amb l'espelma que ha encès del ciri, i que deixa a l'altar, diu:
- Benvolguts amics, hem de comptar amb els altres, en realitat depenem d'ells, ja que no serveix de res salvar-se un si moren els altres. La nostra vida és per als altres. Mireu, per això hem acceptat la mort...
- MÀRTIR 1** - Escolteu amics, podeu triar el camí que us sembli, però no oblideu quina és la vertadera vida, la il·lusió de la vostra vida, la gran alegria que us espera...

Nosaltres vam tenir la il·lusió de consagrar-nos a Déu i vam escollir ser Dominiques de l'Anunciata. Hem ajudat a tots i el nostre projecte era clar fins que es va estroncar per les circumstàncies històriques que ens van prendre la vida que vam donar conscientment per Crist, pel món sencer i per la fe, que va ser la nostra fortalesa.

II. DES DE LA VIDA PER A LA VIDA

1. **Cant** (Som testimonis de resurrecció)

2. **Oració per la vida:** peticions

Preguem al Déu de la vida, els cristians sabem que el nostre Déu és un Déu de vius. Preguem amb confiança:

- Perquè la nostra vida sigui reflex de Crist viu, Redemptor i alliberador dels homes. Preguem Déu per mitjà de les nostres Germanes Màrtirs. Preguem al Senyor.
- Perquè, moguts per l'exemple de les nostres màrtirs, sapiguem donar-ho tot per Crist, sense traves ni vacil·lacions. Preguem al Senyor.
- Perquè tot cristià sigui conscient de la seva fe, i sigui testimoni de Jesús allà on es trobi. Preguem Déu per mitjà de les nostres Germanes Màrtirs. Preguem al Senyor.
- Perquè cada dia augmenti el nombre dels qui, optant per Jesús, es lliurin a ell per tota la vida. Preguem Déu per mitjà de les nostres Germanes Màrtirs. Preguem al Senyor.
- Perquè els qui ho passen malament, a causa de la fe, tinguin forces per confiar en Déu fins al final. Preguem Déu per mitjà de les nostres Germanes Màrtirs. Preguem al Senyor.
- (Es poden afegir peticions espontànies)

3. **Salm martirial:**

Salm 117

Enaltiu el Senyor, Que n'és de bo,
perdura eternament el seu amor.

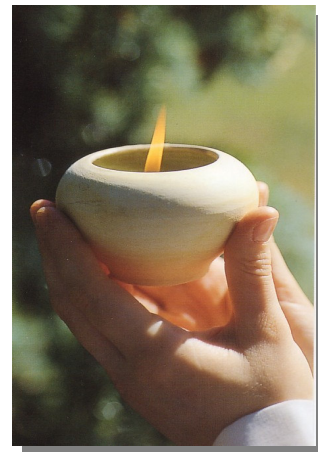
Que respongui la casa d'Israel:
perdura eternament el seu amor.

Que respongui la casa d'Aharon:
perdura eternament el seu amor.

Que responguin els qui veneren el Senyor:
perdura eternament el seu amor.

Enmig del perill vaig clamar el Senyor,
i em va escoltar, o me'n va treure.
Tinc el Senyor a favor, res no em fa por,
els homes què em poden fer?
Tinc el Senyor a favor, ell em defensa,
veuré caure els enemics.

Més val emparar-se en el Senyor,
que posar confiança en els homes

Més val emparar-se en el Senyor
que fiar-se dels poderosos.

Quan totes les nacions, m'envoltaven,
Invocant el Senyor les he vençudes,
Quan m'envoltaven i estrenyien el setge,
Invocant el Senyor les he vençudes
quan m'envoltaven com un eixam
I s'arboraven com foc d'argelagues
invocant el senyor les he vençudes.

M'empenyien tan fort que anava a caure
Però el Senyor m'ha sostingut;
Del Senyor em ve la força i el triomf,
és ell qui m'ha salvat.

Escolteu, crits de festa i de victòria
Al campament dels justos:
«La dreta del Senyor fa proeses,
la dreta del Senyor em glorifica,
la dreta del Senyor és poderosa».

No moriré viuré encara,
per contar les proeses de Senyor,
Els càstigs del Senyor han estat severos,
però no m'han abandonar a la mort.

Obriu-me les portes dels justos
entraré a donar gràcies al Senyor,
- Aquest és el portal del Senyor:
els justos hi poden entrar.
Gràcies perquè vós m'heu escoltat.
i heu vingut a salvar-me.

La pedra que van rebutjar els constructors
ara corona l'edifici.
És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls se'n meravellen.

Avui és el dia en què ha obrat el Senyor:
sigui la nostra alegria i el nostre goig.
Senyor, dóna'ns la salvació;
Senyor, dóna'ns prosperitat.

- Beneit el que ve en nom del Senyor,
us beneïm des de la casa del Senyor;
el Senyor és Déu, ell ens il·lumina.

- Ordeneu una processó amb rams
fins als angles de l'altar.

Tu ets el meu Déu, et dono gràcies;
Déu meu, jo t'exalço.

Doneu gràcies al Senyor perquè és bo,
perquè és eterna la seva misericòrdia.

4. Silenci

5. Cant

NADA TE TURBE.
NADA TE ESPANTE.
QUIEN A DIOS TIENE
NADA LE FALTA.
NADA TE TURBE,
NADA TE ESPANTE.
SÓLO DIOS BASTA.

1. Oració : Recitada tots junts

ORACIÓ DELS ARRISCATS

Senyor, feu que sigui d'aquells
que arrisquen llur vida, dels qui donen la vida!
per a què serveix la vida si no és per donar-la?
Senyor,
tu que has nascut en l'atzar d'un viatge,
i has mort com un malfactor,
després d'haver seguit, amb pobresa,
tots els camins;
els de l'exili, els dels pelegrinatges,
el de les predicacions itinerants:
fes-me sortir del meu egoisme, del meu confort.
Que, marcat amb la teva creu,
no tingui por de la vida dura.
Senyor,
fes-me disponible per a la bella aventura
a què em crides.
Jo vull comprometre la meva vida,
fiat en el teu amor.
Els altres ja poden ser assenyats,
m'has dit que cal ser foll.
Els altres ja poden creure en l'Amor.
Els altres ja poden creure que s'ha de conservar,
tu m'has dit que cal donar.
Els altres s'instal·len,
tu m'has dit que cal estar sempre a punt,
per a la joia, per al sofriment,
per als fracassos i els èxits;
m'has dit de no confiar en mi sinó en TÚ,
d'aventurar-me a ser cristià,
sense preocupar-me de les conseqüències,
d'arriscar totalment la meva vida
fiat-me del teu Amor.

2. Compromisos:

Coneixem una mica la vida de set Dominiques de l'Anunciata, màrtirs, del seu lliurament fins a donar la vida per Crist, i nosaltres haurem de donar una resposta: Serem testimoni per als altres manifestant a què ens compromet la fe o dient els compromisos que particularment et proposes després d'aquesta vigília d'oració.

Jesús està amb nosaltres com ho va estar amb les nostres Germanes Màrtirs.
Recorda que la força, el seu secret està en l'eucaristia i l'oració.

3. Cant: JESÚS JO VOLDRIA CANTAR-TE

Jesús, jo voldria cantar-te en la ruta.
Jesús, jo voldria explicar als meus germans qui ets Tu:
ets camí, ets la pau,
ets la llum, ets l'Amor,
Jesús jo voldria cantar-te en la ruta.

Jesús jo voldria lloar-te en la ruta.
Jesús jo voldria unir-me al teu goig sense fi,
i cantar-te en la terra
i cantar-te en el cel.
Jesús, jo voldria lloar-te en la ruta.

Jesús jo voldria servir-te en la ruta
Jesús, jo voldria abraçar-te ben fort en la creu,
On morires tot sol
Per amor dels germans.
Jesús, jo voldria servir-te en la ruta.

MÀRTIRS: LLAVOR DEL REGNE

1. Introducció

Ens reunim per pregar des del record d'unes Germanes Dominiques, que per ser coherents amb la seva fe i lliurament a Jesús van donar la vida com a testimoni de la seva fe. A la llum d'aquest testimoni som invitats a descobrir que la nostra vida només té vertader sentit quan l'anem donant gratuïtament dia a dia en aquest servei que Déu ens demana en bé dels altres, especialment dels més necessitats. Quan no ens guardem la nostra vida d'una manera egoïsta, sinó que l'obrim al bé dels altres, estem responnent a la crida que Jesús ens fa de donar la nostra vida com la van donar les nostres Germanes per la construcció d'un món més just on regni l'amor.

2. Cant:

Viva llum d'alba, mar de claror, tot el poble
Clama: vine Senyor! Goig del qui vetlla contra la por:
Tots junts obrirem camins al Senyor (2)

Bona Notícia, crit i cançó tot el poble clama:
Vine, Senyor! Veu que ressona i es fa pregó:
Tots junts obrirem camins al Senyor (2)

La terra nova es pasta amb dolor.
Tot el poble clama: vine, senyor! Pau entre els homes:
Festa Major! Tots junts obrirem camins al Senyor (2)

3. Símbol

Utilitzarem grans de blat, espigues i una torreta amb terra.

Anirem sortint d'un en un per dipositar a la torreta la llavor que s'haurà repartit. En dipositar la llavor dipositarem amb ella un aspecte negatiu de la nostra vida, que a ser possible ho direm en veu alta, alhora que expressem el valor positiu que volem que neixi en la nostra vida: això se simbolitzarà donant a cada persona una espiga verda.

4. Música de fons

5. Lectures

De Mons. Oscar Romero, bisbe de El Salvador:

“He estat freqüentment amenaçat a mort. He de dir com a cristià que no crec en la mort sense resurrecció: si em maten, ressuscitaré al poble salvadorenc. Ho dic amb la més gran humilitat.

Com a Pastor estic obligat per mandat diví a donar la vida pels qui estimo, que són tots els

salvadorencs, fins i tot per aquells que volen assassinar. des d'ara, ofereixo a Déu la meua sang per la redempció i resurrecció de El Salvador, si arribessin a complir-se les amenaces,

El martiri és una gràcia de Déu que no crec merèixer. Però si Déu accepta el sacrifici de la meua vida, que la meua sang sigui llavor de llibertat i senyal que l'esperança aviat serà una realitat. La meua mort, si és acceptada per Déu, sigui per l'alliberament del meu poble i com un testimoni d'esperança en el futur. Si arriben a matar-me perdono i beneixo als que ho facin.

¡Tant de bo!, així es convencessin que perden el temps, un bisbe morirà, però l'Església de Déu, que és el poble, no morirà mai”.

Apocalipsi 7, 9-17

Després d'això, vaig veure encara una gran multitud, que ningú no hauria pogut comptar, de totes les nacions i de totes les tribus, pobles i llengües, que estaven drets davant el setial i davant l'Anyell, vestits de blanc, amb palmes a les mans i cridaven amb veu forta, dient: La salvació pertany al nostre Déu que està assegut al tron, i a l'Anyell.

I tots els àngels eren al voltant del setial, dels ancians i dels quatre éssers vivents; i es prostraren sobre els seus rostres davant el setial i van adorar Déu, dient: Amén. Benedicció, glòria, saviesa, acció de gràcies, honor, poder i fortalesa siguin al nostre Déu pels segles dels segles. Amén.

Aleshores un dels ancians em va parlar: Aquests que van vestits de blanc, ¿qui són i d'on vénen? Jo li vaig dir: Senyor meu, vós ho sabeu. Ell em digué: Són els qui vénen de la gran tribulació, i han rentat els seus vestits blanquejant-los en la sang de l'Anyell.

6. Peticions i acció de gràcies

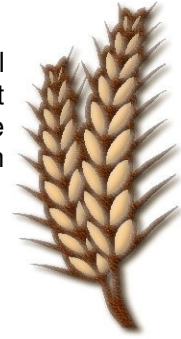
7. Cant: CD “Val la pena arriscar” Kairoi

SI EL GRA DE BLAT NO MOR...

1. Ambientació

Utilitzarem com a símbol d'aquesta celebració una llàntia, que col·locarem al centre perquè tots la puguin veure. La llum és símbol de la llum que és Crist per a la nostra vida, llum que il·lumina tot home. De la mateixa manera que les màrtirs van ser llum amb la seva vida i el seu martiri, també nosaltres hem de ser llum en la nostra vida.

Cantem

***Quina alegria quan em digueren:
Anem a la casa del Senyor!
Ja posem els nostres peus al teu llindar Jerusalem.***

Jerusalem ciutat ben construïda,
formant un bell conjunt:
és allà on pugen les tribus,
les tribus del Senyor.

Augureu la pau a Jerusalem:
Que visquin segurs els qui t'estimen!
Sigui inviolable la pau dels teus murs,
la tranquil·litat del teus merlets!

Per amor dels meus germans i amics,
deixeu-me-li dir: "Que hi hagi pau dintre teu".
Per la casa del Senyor, el nostre Déu,
et desitjo el benestar.

2. Lectures: Salm 63 i Jn 12, 24-26

Si el gra de blat no mor...

És la llei de tota la vida que vol ser fecunda. Ja els primers creients deien: la sang dels màrtirs és llavor de nous cristians...

Quan Crist entra en la vida d'algú, la primera reacció és d'estupor, de por, de dubte... En la vida de Sant pau va entrar Crist, i en caure del cavall va dir: "Senyor, ¿què vols que faci?"

Contínuament, els homes i dones ens repetim la mateixa pregunta quan Crist ha entrat en la nostra vida.

També se la van fer les nostres Germanes màrtirs. La resposta va ser la mateixa que ens dirigeix avui. "Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però qui la perdi per mi la trobarà" (Mt 16, 25).

Les nostres Germanes van morir d'una manera exemplar i reafirmant la seva condició de religioses...

Entrada ja la nit, i persuadits els milicians de la inutilitat dels seus esforços per fer-les apostatar del seu estat religiós, van dir a les Germanes: “Veiem que realment persisteixen a continuar essent monges, doncs bé, les tornem al convent com desitgen. Pugin al camió que tot ja està disposat”. El camió va emprendre la marxa, però no en direcció al carrer Trafalgar, sinó en direcció al Tibidabo. Van comprendre les Germanes que per a elles havia arribat l'hora final i es van disposar per al martiri, animant-se unes a les altres amb la serenitat pròpia d'esperits heroics. Arribades a un lloc pròxim a Vallvidrera, les van fer baixar separant les més grans de les joves. A les grans, a mesura que baixaven del camió, les disparaven al cap i van morir instantàniament. En arribar les més joves, es va avançar una miliciana dient que les deixessin a ella i els va disparar al ventre perquè patissin més. Van quedar malferides esteses a terra, al costat dels altres cadàvers. Quan els metges van sentir els trets, van acudir per prestar auxili a qui ho pogués necessitar. Allí es van trobar amb les dues germanes joves que encara tenien vida, una d'elles molt mal ferida, però encara va poder parlar amb el doctor, qui va testificar que havia mort com una santeta, besant el crucifix i les medalles. L'altra Germana la van portar a l'Hospital de **Barcelona** per ser intervinguda, però res van poder fer per salvar-li la vida, donada la seva gravetat. D'aquesta Germana en tenim un testimoni molt emotiu del metge que la va atendre: “En adonar-se ella que aviat moriria, començarem a resar rosaris, invitant-me, sobre quina gràcia volia que demanés a Déu quan estigués al cel. Jo li vaig dir que si sobrevivia, perquè també estava perseguit, em concedís la gràcia de tenir fills, perquè portava onze anys de matrimoni sense successió. Vaig aconseguir la gràcia als nou mesos d'estar alliberada Barcelona”.

Llavor veritablement enterrada va ser la sang de les nostres Germanes Màrtirs. Van combatre bé el seu combat... Van mantenir la fe... No es van espantar davant les amenaces i les persecucions. Van segellar amb la vida la Veritat que van professar amb els seus llavis. Van ser capaces de donar la vida...

3. Cant

Els profetes han clamat, missatgers del vostre amor,
per deserts i per ciutats amb el cor joiós.

**Glòria a vós eternament. Senyor, només vós sou immortal.
Altres déus no servirem, senyor.
Glòria a vós, oh Déu.**

Els sants màrtirs de l'Anyell, missatgers del vostre amor
per la sang han triomfat amb el cor joiós.

Amb els àngels i amb els sants, missatgers del vostre amor,
us lloem del món estant, amb el cor joiós.

4. Peticions

- Els màrtirs ens han donat un gran testimoni sobre el que és ser seguidor de Crist. Et demanem perquè la nostra vida sigui, com les seves, una vida d'adhesió a Crist i a la seva voluntat.

Resposta: ¡Oh Senyor, escolta i tingues pietat!

- Les nostres màrtirs van saber fer front al mal amb valentia i voluntat fortes. Et demanem Senyor que eliminis de nosaltres la nostra covardia i la nostra deixadesa en la construcció del Regne al nostre voltant.

- Senyor, et demanem que ens donis la força per continuar essent fidels en la dificultat i en la prova de la nostra opció per Tu.
- Senyor, que el testimoni ofert pels nostres màrtirs continuï essent llavor de noves vocacions de Dominiques de l'Anunciata, que se sàpiguen lliurar amb radicalitat a Crist.

5. Pare nostre

6. Oració

Senyor, et donem gràcies perquè vas concedir a les teves serventes el do de vessar la seva sang innocent per la fe cristiana i per amor a Crist. Honra-les, Senyor, amb autèntics miracles i signes que testifiquin la seva fidelitat fins a la fi, en el martiri.

7. Cant: **ENTONEMOS HOY UN CANTO**

No a la muerte, sí a la vida,
la vida de nuestras Hermanas
que con amor y alegría
enfrentaron el martirio
con heroica valentía.

Siete palmas de martirio,
siete lirios de pureza
brillan hoy en la Anunciata,
páginas de gran belleza
escritas en nuestra Historia,
páginas de vida eterna!

Con su sangre derramada
que fecunda nuestro suelo
va brotando en cada surco,
la semilla de Evangelio
que creciendo se hace árbol
y abraza el mundo entero. (bis)

Mártires de la Anunciata
que estáis gozando en el Cielo
de la vida que no acaba;
atended hoy nuestro ruego
infundidnos energía
que la pasión por el Reino
transforme en llama viva
nuestra vida, nuestro tiempo.

Entonemos hoy un canto
no a la muerte, sí a la vida,
la vida de nuestras Hermanas
que con amor y alegría

enfrentaron el martirio
con heroica valentía.

Siete palmas de martirio,
siete lirios de pureza
brillan hoy en la Anunciata,
páginas de gran belleza
escritas en nuestra Historia,
páginas de vida eterna!
páginas de vida eterna!

Dominicas de l'Anunciata

